

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CCIL)
Nr. 274
Simbătă,
28
decembrie
1991
5 lei

Recesiunea și inflația- apanajul economiei de piață românești

Tirându-ne, bijbind, blestemând, poticnindu-ne la fiecare pas, prin labirintul economiei de piață în care ne-a lipsit în momentele de cumpănă tocmai firul călăuzitor al Ariadnei, iată că am ajuns sleiți de puteri și pustiți de speranțe, la finele celui de-al doilea an de guvernare fesenistă.

Să încercăm așadar în cele ce urmează să „încropim” un bilanț al ... perioadei de gestiune (dar și de austeritate!) Roman — Stolojan, a anului de (diz)grație 1991. Iar pentru a ne situa la un nivel superior de înțelegere vom folosi pe alocuri cifrele absolute, date publicității de către Comisia Națională de Statistică.

Mai întâi însă de-a trece la această prezentare cifrică, să încercăm o delimitare a elementelor de activ și de pasiv ale ... bilanțului! Așadar, creșterea vertiginosă a șomajului, starea jalnică a agriculturii, pauperizarea populației, nivelul astronomic al prețurilor, ca și scăderea galopantă a producției industriale, trebuie trecute cu toate la ... pasiv, în timp ce, ca element de activ am putea menționa doar o oarecare libertate (în ultima vreme tot mai îngrădită!) a presei. În rest, însă, nimic altceva ...

În momentul de față așadar, economia românească se circumscrie unei tendințe care nu indică prea curind semne de redresare. Actuala etapă de „tranzitie spre economia de piață” s-a caracterizat — cu deosebire în acest an — printr-o scădere „violentă” a producției, ceea ce a generat o criză fără precedent, cunoscută în literatura de specialitate și sub numele de recesiune.

Indicele producției industriale a înregistrat o scădere cu peste 20 de procente, față de anul 1990. Lipsa resurselor energetice și de materii prime au constituit factorul determinant al dificultăților din această ramură a economiei naționale. Astfel, regrese semnificative s-au înregistrat în producția de mașini-unelte, mijloace de transport feroviar, cocsificarea cărbunelui și prelucrarea țiteiului. Scăderea producției industriale a avut ca efect nefast disponibilizarea masivă a forței de muncă și deci, creșterea la cote alarmante a șomajului. Absolvenții de liceu, dar și de institute de învățământ superior, neputându-li-se asigura locuri de muncă potrivit pregătirii profesionale a fiecăruia, au sfârșit în cele din urmă prin a îngroșa substanțial rândul șomerilor.

În ceea ce privește agricultura, România deși considerată aprioric ca o țară cu un potențial agrar remarcabil, în măsură să hrănească o populație de peste 70 milioane de locuitori, s-a văzut în final nevoită să importe inclusiv cereale și cartofi. De asemenea, scăderi importante s-au înregistrat și în zootehnie, la principalele specii de animale: bovine cu 125 mii capete mai puțin decât în 1990, porcine cu 279 mii, iar ovine și caprine cu 181 mii.

Cu toate că au fost constituite o serie de societăți comerciale cu capital privat, co-

(continuare în pag. a III-a)

Ion GIBNOD

Între cele două „fețe” — viitorul și trecutul — oare unde o fi prezentul?

Foto: Iulian PREDA

Suferințele și moartea Episcopului Ioan Suciu

Administrator apostolic al Mitropoliei Blajului, socotit un Episcop al tineretului, orator strălucit, bucurându-se de o popularitate enormă, Episcopul greco-catolic Ioan Suciu a devenit sufletul rezistenței Blajului în toamna anului 1948, când s-a dezlănțuit prigoana împotriva Bisericii Române Unite cu Roma (Greco-Catolice), deși era foarte tânăr. Mergea pe jos din sat în sat, după pil-

da Mîntuitorului, iar lumea îl primea în triumf; a vizitat astfel 600 de parohii, încurajându-i pe credincioși (a se vedea „Biserica Română Unită”, Madrid, 1952, p. 320—330). Nu este de mirare că poliția comunistă a căutat să-l desprindă de popor, mai întâi prin hărțuiri, inclusiv rechiziționarea mijloacelor de transport, dar cum el și-a continuat misiunea pe jos, pînă la urmă poliștii l-au ridicat de pe drum. A fost „legat la ochi și trînit cu violență în mașină. După o bucată de drum fu coborît din mașină și aruncat pe scări în jos într-un baci umed și rece, unde stătu două zile și două nopți nemîncat și nebăut. A fost pus în cele din urmă în libertate, cu amenințarea să nu mai predice, dacă vrea să nu fie arestat din nou” (idem, p. 329). El a refuzat condiția pusă și a fost arestat din nou.

Conform mărturiei scrise de un preot — care mi-a oferit-o spre copiere — Episcopul Suciu a fost arestat de un delegat al Inspectoratului Securității din Sibiu, venit anume de la Blaj în vremea prînzului (între 13 și 14), la 27.10. 1949, apoi dus la Sibiu. După două zile, preotul martor s-a întîlnit cu Episcopul Suciu la Sibiu, fiind aruncați împreună în prima dintre cele 5 mașini cu care grupul preoților arestați la Blaj — și adus la Sibiu — era transportat spre Ministerul de Interne din București. Episcopul Suciu nu primise nimic de mîncare la Sibiu în aceste două zile, nici

(Continuare în pag. a II-a)

Marius GHEORGHIU

(continuare în pag. a II-a)

Prof. dr. Antoa MOISIN

Moș Crăciun — la orfanii Revoluției

Cu tot frigul, cu toate celelalte piedici, Moș Crăciun a venit ca să aducă daruri și copiilor Eroilor-Martiri ai Revoluției. Aceasta s-a întîmplat joi, 26 decembrie, pe la ora 15,30 la Liceul nr. 6 (de construcții) din Sibiu.

Moș Crăciun a fost sponsorizat de Asociația pentru „Cinstirea Eroilor-Martiri”, iar darurile au fost consistente. Părinții și bunicii copiilor au pus mîna de la mîna, au cumpărat un brad, l-au împodobit au pregătit prăjituri și au adus suouri pentru copii.

La început cei mici au fost timizi și, de frică sau de rușine, s-au codit să se apropie de Moș Crăciun care-i îmbrățișa din toată inima lui iubitoare. Dar, încetul cu încetul, prichindeii au prins curaj, iar veselă asistenței — care, pentru a nu le strica bucuria, s-a abținut să-și arate durerea pierderii celor dnagi — le-a dat un plus de îndrăzneală.

A fost frumos de Crăciun pentru bieții orfani. Ideea organizatorilor a fost ca și copiii să se cunoască mai bine, ceea ce nu poate decît să întărească unitatea între urmașii martirilor, urmași atît de greu încercați.

Discutînd cu domnia Gîndilă, Bogdan, Nemeș, Dragoș, am aflat cu amărăciune că se încearcă de către unii denigrarea atît a celor morți cît și a urmașilor lor. Totuși, Asociațiile pentru „Cinstirea Eroilor-Martiri” și a „Rănitilor Revoluției” din Decembrie 1989, au beneficiat de-a lungul timpului și de sprijin. Astfel, asociațiile au primit ajutoare în trei rînduri de la Biserica Evanghelică din Sibiu — căreia dinșii țin să-i mulțumească și pe această cale. Mulțumim aduc și conducerii Liceului nr. 6, care le-au pus la dispoziție o sală pentru întîlniri, ori de cîte ori au avut nevoie.

Oare nu se face prea puțin pentru acești orfani?

Ovidiu T.

Pacea războinică

Sfîrșitul celei de a doua conflagrații mondiale nu a adus nici pe departe mult dorită pace, ci dimpotrivă. După înfrîngerea fascismului ca sistem, geamănul acestuia, comunismul, și-a aruncat întunecoasa-i mantie înșingherată asupra a milioane și milioane de oameni. Aflat astăzi în disoluție, colosul militarismului roșu permite stabilirea unor paralelisme. Înfrîngerea și fărîmîntarea a ceea ce se dorea un imperiu de 1000 de ani a dus la disponibilizarea a numeroși militari și a altor specialiști de înaltă clasă precum și la un imens excend de armament de toate tipurile. La acestea s-au adăugat și numeroși fugari, care încercau să eludeze justiția internațională. Țări din America de Sud, Africa și Asia au devenit nu numai locuri de refugiu ci și beneficiare ale experienței celor mai buni specialiști în arta de a ucide. Mercenari în Legiunile străine ale diferitelor state, consilieri sau organizatori ai diferitelor

dictaturi și revoluții și contra-revoluții, inițiatori sau chiar întreținători ai diverselor rețele de terorism astfel de oameni nu și-au părăsit, practic, niciodată adevărata vocație. Rezultatul a fost că luptele au continuat în toate colțurile lumii de la dictaturile latino-americane la revoluțiile africane și războaiele asiatice.

În acest moment, colosul sovietic „pune pe liber” zeci de mii de militari, specialiști, precum și tehnică de luptă de cea mai înaltă clasă. Se vor integra ei în viața civilă și își vor transforma tancurile în tractoare? E greu de crezut mai ales acum, cînd situația economică a fostei URSS nu le poate promite nimic ce ar putea să semene cu privilegiile de care s-au bucurat. Există însă o mulțime de locuri „fierbinți” în întreaga lume unde cei interesați ar sacrifica adevărate averi pentru a-și procura tehnica și specialiștii care să le asigure superioritatea. Ofițerii fostei Armate Roșii, ai

KGB-ului, precum și specialiștii imensei industrii de armament pe cale de dezintegrare, sînt un adevărat rezervor în acest sens. Nu trebuie deci să ne mirăm de ce SUA și liderii occidentali sînt mai degrabă interesați în menținerea — deocamdată — a acestui imperiu de vreme ce este mai profitabil pentru toată lumea ca să existe cît de cît o structură organizatorică, chiar dacă numai formală, care să imobilizeze această forță. Anumite surse afirmă că pe piața armelor au apărut deja spre vînzare avioane, tancuri și alte arme sofisticate la prețuri de 3 pînă la 5 ori mai mici decît ale produselor de clasă similară din Occident — o mîna de aur atît pentru militarii sovietici cît și pentru satrapii războinici din întreaga lume. Dar dacă în acest domeniu există o mulțime de preceden-

(Continuare în pag. a II-a)

Marius GHEORGHIU

JOCUL PUTERII

Ideologiile populiste, în interesul de a atrage masele, susțineau că partidul este farul călăuzitor iar clasa muncitoare conducătorul întregii societăți. Organizate după modelele rigide ale nazismului și cuiburilor legionare, deși aveau instrumentul perfect conceput în propriile mâini și puteau să facă orice ar fi vrut, nu au făcut-o.

Toate materialele propagandiste erau înțesate cu slogane mincinoase și exagerări de genul „triumf deplin”, „izbinzi permanente”, „înălțări pe culmi”, „bunăstare și fericire”... alături de discursul politic demagogic angajat.

Naivitatea, lășitatea, rareori buna credință și în special oprinderea, le-au suportat ani de zile acompaniate de urlete și lozinci isterizante.

În decembrie s-a încercat parcă potolirea grotescului și ridicolului care atinseseră cote maxime. Dar nu asta a determinat schimbarea, ci falimentul economic comunist în fața capitalismului cinic și rafinat care l-a sufocat pur și simplu.

Din acel moment cei care pînă mai ieri își blamau dușmanul de moarte, au început să cocheteze cu el. Ceea ce face acum fosta Uniune Sovietică este edificator în acest sens. La fel și la noi, exceptînd tenta „originală” de a aștepta ce face fostul stăpîn, cu grija de a nu îl supăra.

Dezagregarea imperialismului marginal de la răsăritul Europei va potoli zimbetele conducătorilor lășiți și elanul... gerontologic implantat în scaune de prezidiu.

Cu ocazia aniversării tristetelor evenimente din decembrie am fost nevoiți să mai ascultăm un discurs fluviu, șablon, dare de seamă răsuflată, care a avut doar darul să ne amintească de celălalt odios dictator și făcut parca de aceeași mină. Un cîntec de sirenă, pentru că nici partidele și nici susținătorii lor nu pot hotărî nimic, așa cum istoria a demonstrat-o.

JOCUL PUTERII se face undeva în culisele relațiilor diplomatice și politice, ascunse cu grijă și ultra secrete. Manifestări de genul Yaltai sau Maltei nu sînt decît praf în ochii unei lumi obosite.

Revoluționarii și eroii sînt sărmanii figuranți într-un scenariu de care domnii Dan Iosif și Dincă și-au dat seama prea tîrziu. Indignarea arborată face parte din frumusețea zadarnică a martiriului.

Datoria noastră și a tuturor este să ne integrăm fără nici o ezitare în normele unei conduite corecte, pe principii morale și de normalitate, pe care dacă nu le știm să le căutăm acolo de unde au fost smulse și terfelite de neîntrebarea unui sistem oribil și să le punem la locul lor.

arh. L. NICULIU

A mai „căzut” un ... antihrist!

După ce în urmă cu doi ani de zile, grație superbului act de curaj, voință și unitate națională, dictatorul României, Nicolae Ceaușescu, judecat la Boteni de un tribunal militar constituit ad-hoc, era condamnat și executat împreună cu „sinistra lui soție”, tocmai în ziua de Crăciun, iată că — în acest an — ziua Nașterii Domnului Nostri, Isus Hristos ne-a adus încă o „veste minunată”: prezentarea oficială a demisiei președintelui fostei Uniuni Sovietice, Mihail Gorbaciov care, deși previzibilă, era așteptată cu suflul la gură de către întregul mapamond.

Încă de la 21 decembrie a.c., cînd președinții a 11 din cele 12 republici unionale, reuniți la Alma-Ata (exceptie făcînd

republicile baltice, care și-au proclamat independența în luna septembrie a.c.) au hotărît constituirea Comunității Statelor Independente, era evident că rolul politic și istoric al lui M. S. Gorbaciov încetase definitiv.

Măcinat de contradicții, repudiat — în ultima vreme — chiar și de către marele său vecin comunist — China — care nu s-a sfiit să profereze cele mai virulente critici și diatribe la adresa lui Gorbaciov, ee prin reformele și politica promovată n-a făcut altceva decît să grăbească dezmembrarea URSS-ului, în final acesta s-a văzut nevoit să „abdice” de la conducerea unui stat care oricum de la 21 decembrie, încetase să mai existe!

Iată că doctrina comunistă care, în esență, s-a dovedit a fi incompatibilă cu creștinismul, deci cu oricare tip de confesiune religioasă, continuă practic cu fiecare zi să-și devoreze... copiii! Recentele evenimente confirmă o dată în plus faptul că absolut nimeni nu se poate opune mersului implacabil și ireversibil al timpului, fără a fi tirat în vîltoarea istoriei, izbit de praguri și aruncat, în cele din urmă, la fund!

Căci — și doar în acest caz e adevărat! — cine nu e cu Dumnezeu, nu poate fi decît împotriva lui. Iar aceștia din urmă, sînt iremediabil condamnați să suporte focurile vii ale... gheenei!

Ion GÎRNOD

(urmăre din pag. 1)

apă și nici pat. Suferind de stomac, el a stat pe un scaun, cu capul pe masă și s-a rugat. La Ministerul de Interne din București a fost închis într-o celulă cu Episcopii Hosu, Rusu și Aftenie, pe la ora 23. A doua zi, la 30.10.1948, Episcopii au fost trimiși la Dragoslavele. Preotul martor a fost trimis spre Neamț.

Episcopii, aduși la reședința de vară a Patriarhului Justinian de la Dragoslavele-Muncel, printre ei aflîndu-se și Episcopul Suciu, „n-au fost supuși unui regim dur, ci doar li s-a interzis să aibă contact cu cineva, fiind supuși zilnic la lecții de marxism. Aici primă de mai multe ori vizita Patriarhului Justinian, care-i îndemna să treacă la ortodoxie pentru binele Republicii Populare” (Idem, p. 334). Preotul martor l-a reîntîlnit pe Episcopul Suciu la Mănăstirea Căldărușani, unde fusese adus cu o zi înainte de el, în martie 1949. „Aici tratamentul a început să se înrăutățească. Patriarhul a devenit mai insistent în propunerile sale. Cum însă aceste propuneri „pașnice” nu dăduseră rezultat, s-au încercat amenințările și insultele” (Ibid.), Episcopul Suciu și-a dovedit și aici înalta sa ținută morală. Preotul martor își amintește de exercițiile spirituale la care predica Episcopul Suciu în Săptămîna Patimilor a anului 1949; era urmat programul serviciilor religioase de la Blaj, cu slujbă arhierească servită de 3 Episcopi deținuți și un cor de preoți deținuți într-o capelă deteriorată de cutremur, aflată acolo.

La 1 mai 1945, conform mărturiei preotului amintit, Episcopul Suciu a fost ridicat de la Mănăstirea Căldărușani și

duș la Ministerul de Interne din București. Din aceea zi, preotul martor nu l-a mai văzut niciodată.

Episcopul Suciu a fost transferat de la Ministerul de Interne la închisoarea Văcărești, la fel ca și Episcopul martirizat Vasile Iftenie (Ibid.). Probabil că atitudinea lor foarte evidentă și a făcut să fie desprînși primii din grupul Episcopilor deținuți, spre a fi dați morții.

Suferințele și moartea Episcopului Ioan Suciu

După mărturia unui alt preot martor, pe care am consemnat-o în fața sa, Episcopul Suciu a fost dus la Ministerul de Interne din București la 10.05.1949, fiind transferat de acolo la închisoarea din Sighet la 26.10.1949, unde preotul acesta l-a înțîlnit (preotul fiind adus acolo mai înainte). Se pare că împreună cu Episcopul Suciu au mai fost aduși încă 7 deținuți, printre care Episcopul romano-catolic Bogdanfy al Oradei (Episcop secret), Pr. Sălăjan Dumitru de la Lugoj și Pr. Friedrich de la Iași. Preotul martor nou citat se afla acolo împreună cu preoții și Episcopii uniți aduși de la Căldărușani, încă de la 25.05.1949.

Episcopul Suciu a rămas la Sighet pînă cînd a murit, la 27 iunie 1953, adică exact 3 ani și 8 luni. Moartea lui, conform mărturiei într-un totuș vrednică de încredere a acestui preot martor nou citat — în brațele căruia de fapt a murit Episcopul Suciu — s-a petrecut după cum vom arăta în continuare. La Căldărușani, Episcopul Suciu suferea de

stomac, avînd o colită foarte rebelă, de care începuse să sufere pe cînd era profesor la Blaj. Stătea mai mult retras și culcat pe pat. La Sighet stărea și s-a agravat, astfel că din luna aprilie 1953 a stat culcat aproape tot timpul în cameră pînă cînd a murit. În ultima lună de dinaintea morții n-a mai ieșit din cameră. Preotul martor îl veghea. Episcopului Suciu îi plăcea să recite Liturgia Sfîntului Io-

Știri necenzurate — Scurtă revistă a presei

■ În interviul acordat corespondentului agenției Associated Press, Dan Pruteanu, președintele Iliescu la fel ca și Ceaușescu confundă interesele țării cu ale regimului la putere, cînd acuză occidentul de lipsa inexplicabilă de simpatie. Constituția a mai pus o proptea la șandramaua acestei optici obtuze.

■ Petre Roman este acuzat de totalitarism, extremism și beneficiar al vechiului regim. Dacă am fi știut pe cine votăm!...

■ Frauda electorală este evidentă. Cifrele difuzate mai jos într-o totală neconcordanță, sînt elocvente: 17,8 milioane de cetățeni peste 18 ani — în Mai — 16,5 milioane date de anuarul statistic din 1990 — 15 mil. la 8 dec. a.c.. Hotărîți-vă odată, că nu este de loc greu, mai ales de mințit!

■ Rezultatele votării constituției chiar așa cum au fost difuzate, sînt semnificative, dacă ținem cont că adunînd voturile contra cu absențele de la urne, nu depășesc jumătate plus unu, ca favorabile.

■ Într-un cadru festiv de o treime absenteism, cu amenințări de amenzi, retragerea cartelelor de alimente, însemne pe buletin, prezența copiilor de 14 ani, urne desfăcute, voturi suplimentare, ștampile puse aiurea și altele, Constituția emanată a fost aprobată.

■ Achitarea foștilor demnitari acuzați de genocid, împreună cu o parte din acuzații din procesul de la Timișoara, sarabanda modificărilor de sentințe amină și mai mult răspunsul la întrebarea: „cine a tras în noi”!

■ Dacă foștii membri ai

CPEX nu sînt vinovați, cadrele ministerului de interne nu au tras, armata, la fel, a tras fără să vrea...? Înseamnă că: „NOI AM TRAS ÎN NOI”! Bravos națiune!

■ Liviu Ioan Stoiciu, în revista 22 arată că în cadrul SRI se întocmesc niște dosare false, compromițătoare pentru toți cei care incomodează Noua Putere! Diabolică imaginație, trebuie să recunoaștem.

■ Spălătorul de vase Smith are 800 dolari pe lună, pentru care este profund nemulțumit! Ce să zică un muncitor calificat de la noi, care nu are media nici măcar de 55 dolari, la niște prețuri incomparabile cu cele americane? Ceva este de domeniul nebuniei, Domnilor!

■ Maxwell, marele magnat britanic, de origine evreu, pare să se fi sinucis în urma descoperirii unei fraude de 5 miliarde de dolari. Cel care pînă ieri deținea cea mai mare agenție de presă, nu a fost decît un biet excroc! Aviz amatorilor cu asemenea talente de la noi!

■ Domnul Nicolae Manolescu, în cadrul turneului întreprins la Paris a fost primit la palatul Elisée, a participat la Congresul Partidului Socialist Francez, a fost invitat la Ministerul de Externe, la Consiliul de miniștri, la Adunarea Națională, la Centrul Relațiilor Internaționale, la Centrul de Informare Civică ș.a.m.d. S-a bucurat de aprecierile unanime ale celor care l-au considerat ca un lider care depășește limitele de contacte obișnuite, prin echilibru, competență și obiectivitate (relatează Mircea Iorgulescu).

Pacea războinică

(urmăre din pag. 1)

te, pînă acum nu s-a asistat niciodată la disoluția unei mari puteri nucleare iar imensul pericol abia de aici începe. Am văzut în ultimii ani retrageri și distrugerii de arme nucleare dar aceste acte sînt pur gratuite aîta vreme cît există specialiști care — scăpați de orice control — vor putea reconstrui pe dată a-celeși arme dacă nu chiar îmbunătățite. Ingrijorător de multe țări din lumea a treia, dintre care majoritatea se află sub guvernare militară sau în conflict armat cu vecinii dețin arme nucleare sau posibilități de a le realiza. Se pare că, deja, au părăsit fosta URSS cca. 50 de înalți specialiști în cercetarea nucleară. Într-un moment în care modalitățile de control și intervenție ale organismelor internaționale se situează mai mult în zona teoreticului decît a practicului, există incomensurabilul pericol al unei confruntări nucleare. Prin prăbușirea lagărului comunist s-a creat astfel o situație paradoxală care în timp ce a dus la descurajarea și uneori chiar dispariția felurilor unor organizații procomuniste autointitulate revoluționare și a terorismului internațional subvenționat de Moscova și sateliții săi, aceeași cădere a comunismului transformă în cadre disponibile pe cei mai înalți calificați în domeniu.

Circula o butadă care spune că: „în acest secol nu va mai avea loc nici un război de proporții, în schimb va fi o atît de puternică luptă pentru pace încît nu va mai rămîne piatră pe piatră”. Ar fi bine să rămînim doar o butadă și să se găsească mijloacele practice reale care să prevină o astfel de situație.

să nu audă gardianul de afa-ră”, că striga cît putea. În timpul acesta, a venit la mine la pat Chinezu, ca să mă scoale, deși eram treaz și mi-a spus că i se pare că Suciu nu e bine. M-am ridicat repede, am mers la pat la el, l-am pipăit; n-a reacționat dar respira încă. L-am trezit rapid pe ceilalți din cameră (toți Episcopii), care s-au strîns numaidecît în jurul patului. Episcopul Hosu i-a dat dezlegarea sacramentală, eu i-am ținut într-o mină pulsul și cealaltă i-am pus-o la piept, la inimă, pînă cînd nu i-a mai bătut inima. Era ora 1 fără 20, în ziua de 27 iunie 1953” (E vorba de ora 1 noaptea).

Înmormîntarea Episcopului Suciu s-a făcut după „tipicul” puscării din Sighet. La miezul nopții, căruța închisorii trăgea în curte. Mortul era aruncat în căruță, de unde era dus într-un loc necunoscut, de parte de închisoare. Pînă în iulie 1951, morții beneficiau totuși de un sicriu. Ultimul care a avut parte de acest „privilegiu” a fost preotul prepozit Maghiar de la Oradea, la 16.07.1951, căruia i s-a confecționat un coșciug din scînduri de dușumele. Episcopul Suciu a fost înmormîntat sau mai bine zis aruncat într-o goapă comună, fără sicriu. „Cortegiul” era format dintr-un sanitar și un gardian. Mai era un martor, anume căruțașul. Iar comandantul închisorii, evident, știa și el locul gropii; desigur, și gardienii de servici, care se roteau și cei mai mulți erau din jurul Sighetului.

Episcopul Suciu a fost asasinat lent, prin refuzarea îngrijirii medicale, care l-a condus la moartea prin înfometare. El rămîne un exemplu luminos de credință și eroism în istoria Bisericii Române Unite cu Roma și a neamului românesc.

Recesiunea și inflația — apanajul economiei de piață românești

(urmăre din pag. 2)

merțul a înregistrat și el o scădere, în special la vânzările de mărfuri cu amănuntul și a serviciilor prestate populației, iar aceasta atît ca urmare a diminuării fondului de marfă din producția internă, cît și a scăderii puterii de cumpărare din veniturile populației. La o serie de produse, livrările din producția internă către fondul pieței, au scăzut cu circa 30 la sută la carne și conserve de carne, 22,7 la sută la lapte de consum, 25,6 la sută

la brînzetură, 22,2 la sută la unt, 14,1 la sută la pîine, 65,5 la sută la zahăr.

Cu deosebire după măsura unificării cursurilor de schimb și a convertibilității interne a leului, s-a înregistrat o nouă creștere a indicelui prețurilor de consum la toate categoriile de mărfuri și servicii, ajungîndu-se la o rată medie lunară a inflației de circa 10 la sută pe total.

Deși, în medie, salariul net pe economie a crescut de aproape trei ori față de 1990, în condițiile în care acesta a fost

devansat de prețuri, s-a înregistrat de fapt o scădere a salariului real cu aproape 20 la sută.

În final vă lăsăm pe d-voastră stîmți cititori să interpretați singuri... bilanțul, să comparați, iar în cele din urmă — dînd dovadă de discernămint — să cumpăniți foarte bine atunci cînd veți fi chemați din nou la urne! Căci, la 9 februarie 1992, veți avea încă o dată posibilitatea de a alege între bine și rău... Eu însă aș dori din tot sufletul, să auzim numai de bine!

Mîini care bat la poarta sufletelor copiilor surzi

„Aplauzele sînt mîini care bat la poarta sufletelor celor care nu pot să audă”, avea să exclame actorul-prezentator Dan Hindoreanu (de la Teatrul de Păpuși Sibiu) în Vinerea Mare.

Așadar, vineri, 20 decembrie a.c., ora 17 în sala Casei de Cultură a Sindicatelor din municipiul nostru a fost pe de o parte sîrbătorea religioasă, pe de altă parte, sîrbătorea prilejuită de serbarea pomului de iarnă și spectacolul Bucuria de a trăi a copiilor handicapați de auz, simțind oerotirea din partea celor din jur, în regia lui Alexandru Bălan, organizat de Asociația Surzilor din România — grupele Sibiu, prezintă Iulia Drăguțoiu, și Inspectoratul Teritorial de Stat pentru Handicapați Sibiu, prezintă Corneliu Borș. Spectacolul s-a dorit și a reușit să fie de la un capăt la altul „o lucrare sfîntă care să ne lege cu fire invizibile în iubire, în nădejde, în credință”.

Pe scenă au evoluat cele mai bune formații artistice ale elevilor din școlile pentru handicapați din Sibiu, Cluj și Craiova. Seara a început cu colinzi prezentate de flica doamnei Dobra Maria, decoratoare, care și-a adus o contribuție decisivă la aspectul scenic. Pentru a apropia cititorii de sufletele copiilor surzi, încercăm să facem o introducere prezentînd cîteva momente din spectacol: Dans din Oaș (Grădinița Școlii Generale de Surde Sibiu), La circ — pantomimă (Școala de Surzi Sibiu), Dans modern (Școala Profesională nr. 3 Craiova), Dans popular secuiesc (Școala Generală pentru Surzi Cluj), Dans german și multe momente de pantomimă și dans, genuri artistice adaptate pentru această categorie de handicapați. Cei prezenți la manifestare au înțeles că în asemenea caz, cuvintele nu sînt de ajuns pentru a-i face pe cititori să înțeleagă cum copiii de pe scenă simțeau muzica în adîncul sufletelor, o jubeau și la cel mai mic semn știau că trebuie să fie uniți în jurul unui cîntec, al unui vers. Copiii nu au așteptat mila nimănui și și-au dat toată silința să ofere ceva, să exprime în gesturi ceea ce nu pot spune prin cuvinte. În acest cadru, pe scenă a răsănit un „Tatăl Nostru” rostit în limbile română, maghiară și germană, cu un fond sonor asigurat de cei care au fost surpriza serii, copiii din Corala Allegretto (dirijor Gheorghe Stoica) și în acest context prezentatorul a dat citire poemului „Micul surd”, sosit din sală.

Un asemenea spectacol presupune foarte multă muncă din partea organizatorilor și implicarea totală a celor care sînt alături de handicapați. Din culise i-am numit deja pe Iulia Drăguțoiu (ca în fiecare an, sufletul acestor manifestări) și Corneliu Borș, alături de care putem cita o listă lungă de nume, printre care: Petrișor Oliveria, Munthiu Dumitru (Institutul Teologic), Gheorghe Pavel (Biserica Baptistă), Popa Romeo (directorul Școlii de Surzi Sibiu), Sara Reisenauer, Chiriac Ana, Birk Katherina (din partea Bisericii Evanghelice), M. Schuller (decanul Conzistorului Districtual), Iacob Dumitru (Direcția Comercială), Werner Bieltz (Biserica Evanghelică) și mulți alții.

În partea a doua a spectacolului, am urmărit colinde germane prezentate de Biserica Evanghelică (grupul condus de prof. Ursula Filippi), colinde prezentate de Corul

Bisericii Baptiste și Penticostale (dirijor Nicolae Barboza, solistă — talentata Simona Tomulețiu) și grupul „Ardealion” al Institutului Teologic Ortodox (dirijor Marius Lazăr).

Și, în fine, surpriza cea mare: Moș Crăciun! Alături de care au urcat pe scenă cele mai îndrăgite personaje din lumea basmelor (costumele Teatrului de Păpuși).

Pentru ca sacul moșului să fie plin, și-au dat concursul sponsorii: Fructo Sib, Victoria, Scandia, Sibiana, Imix Agnita, Alcomsib, Resib, El-Ami SRL, Shaba, Vinaria, FRES, Alimentara nr. 4 și 93, Complexul BTT, Spicul (IMP), Agrocoop, Ocolul Silvic Avrig, Peco, MER (partidul politic) și Tipografia Mitropoliei Sibiu.

La masa rotundă care a urmat, într-un dialog pe teme sociale privind protecția handicapaților, IPSS Antonie Plămădeală a remarcat că spectacolul a avut perfecțiunea cercului.

Fondurile acumulate vor fi destinate unei acțiuni culturale-sportive în colaborare cu Elveția, dotării Clubului Surzilor și altor activități. De asemenea, s-au expediat cadouri mai multor unități: Grădinița Hamba, Poliția Sibiu (pentru copiii eroilor), Căminul Pensionarilor (str. George Coșbuc), Teatrul de Păpuși, Teatrul de Stat, Azilul de Bătrîni, Parohia Ortodoxă Hamba, Azilul de Bătrîni Săliște etc.

În urma acestei acțiuni, se cuvine să subliniem, au primit cadouri toți copiii din sală și toți surzii din județ, care au mai simțit încă o dată că nu sînt singuri pe lume.

Gabriela BALAN

CARTUȘ

Mormîntul împăraților comuniști

Împărații comuniști nu au avut morminte atît de impresionante ca mormîntul faraonului Keops. Fastul comunist nu i-a abandonat însă pe aceștia în niște cimitire anonime în morminte pe care buruienile să crească în voie.

Cadavrul lui Lenin bine îmbălsămat a rămas peste 65 de ani expus privirilor curioase ale celor care aveau să spună cu mîndrie „L-am văzut pe Lenin”, ca și cînd ar fi spus „Am băut bruderschaft cu Lenin”. Nemaipomenit mijloc de propagandă pe care psihologii comuniști, mari în ceea ce privește psihologia maselor, nu l-au lăsat deoparte.

Ceaușescu nu se gîdea la moarte, altfel și-ar fi pregătit un mormînt fastuos. Probabil nici în ultima clipă a vieții lor ceaușești nu au crezut că vor fi omorîți. Cînd au simțit că-i ating gloanțele, i-a încercat regretul că vor fi aruncați ca niște cîini pe marginea unui șanț. Nu a fost să fie așa. Au avut morminte într-un loc necunoscut, cîteva luni mai tîrziu locul a devenit cunoscut și cei care îi regretă au început un adevărat pelerinaj la locul odihnei de veci.

La 2 ani de la moartea lor, mormintele au fost mai pline de flori decît ale eroilor pe care îi uităm pe zi ce trece tot mai mult. Să nu ne mire dacă nu peste mult timp vom găsi ridicat un monument deasupra mormintelor foștilor dictatori.

Se pare că pentru o parte a populației Ceaușești au fost o durere mai mică decît actuala durere și de aceea cei răbdători se gîdesc să reziste că nici alți președinți nu vor trăi 100 de ani.

Dan Ioan BOGDAN

Un cor de înger

În ziua de Sfințul Ștefan am fost colindați la redacție de corala de copii „ALLEGRETTO”, dirijată de domnul profesor Gheorghe Stoica.

Au intrat discret și-au început să cînte. Am avut senzația că așa trebuia să fi sunat și corul îngerilor care a anunțat Crăciunul. Glasuri inocente au cîntat sfîntele colinde românești.

Înființată în 1980 la Cluj, de către profesorul Gheorghe Stoica și compozitorul Dan Voiculescu, odată cu venirea prof. Ghe. Stoica la Sibiu, corala „Allegretto” a fost reînființată, într-o nouă formulă, în 1985.

Doi ani la rînd „Allegretto” a fost în turneu în Austria. De Crăciun au efectuat un turneu de colinzi la Mitropolie, la toate bisericile din Sibiu, la Prefectură, la Primărie, Poliție, la pîrîntii copiilor, la Păltiniș — aici, la Schit, au colindat la mormîntul lui Constantin Noica. Au mai colindat la firmele „Porto” și „Jo Ma Rom” (căreia îi mulțumesc pentru sponsorizare — pe cheltuielile acestei firme au fost găzduiți, o săptămînă, la

cabana „Gaudeamus” din Păltiniș).

Le mulțumim din suflet micilor noștri colindători și profesorului lor și le urăm un an nou cu mai multe și mai mari succese!

REDACȚIA

Reapare Transilvania!

Revista „TRANSILVANIA” a reapărut în chiar zilele Crăciunului, cu o înfățișare grafică reînnoită complet, căutînd prin actualul ei profil să răspundă așteptărilor vechilor ca și noilor ei cititori.

Lansarea actualiei serii noi a revistei are loc luni, 30 decembrie ora 17, la sediul Inspectoratului pentru Cultură al Județului Sibiu, str. Lucian Blaga nr. 15 și va fi urmată de un... cocktail. (I.G.)

Povestea fără sfîrșit

Săptămîna aceasta la cinematograful „Arta” rulează filmul „Poveste fără sfîrșit”. Copii, dacă nu ați văzut acest film la TV, grăbiți-vă să-l vedeți la cinematograf, miine sau duminică. Vor mai fi doar patru reprezentații.

Ecranizarea, după cartea lui Michael Ende, cuprinde nu doar aventurile unui copil, ci un joc mai ingenios. Bastian Balthazar Bux, un băiețel de vreo zece-unsprezece ani, fură o carte dintr-un anticariat și cel mai bun loc pentru a o citi i se pare a fi... podul școlii. Aici, pe măsură ce citește se implică în povestea tîrîmului „Fantazia”, împărăția Prințesei-Copile aflate în mare primejdie. Un alt copil, Atreyu, unul dintre cei mai viteji vînători de bizoni este...

Dar povestea este fără sfîrșit. Deci, dacă vreți să știți ce mai urmează, mergeți la cinematograful „Arta”, sîmbătă sau duminică, de la orele 12 sau 14. (O.T.)

PUBLICITATE ○ publicitate

VINZĂRI

• Vind televizor color nou „Alfa 51”. Preț 80 000 lei. Telefon 1 28 01. (5489)

• Vind Opel Rekord 1900 cmc și 2000 cmc și cumpăr pompă injecție rotativă pentru motor diesel și radiator electric. Telefon 2 95 31. (5485)

• Vind forinți. Telefon 7 27 93. Sibiu. (MP)

• Vind TV pe lămpi Lux L. Telefon 3 49 25. (5493)

DIVERSE

• Societate comercială particulară angajează vânzători și contabili. Telefon 2 95 31. (5485)

Asociația familială Iolanda Popeidanu

Salon de coafură,
str. Lăptăriei nr. 2, telefon 3 09 84,

Urează tuturor „UN AN NOU FERICIT”, oferind „onoratei cliențe” programate în ziua de 31.12.1991, GRATUIT executarea coafurilor speciale în vederea petrecerii revelionului.

„Oboseala adunată într-un an, trăită zi de zi, ceas de ceas, poate fi transformată printr-o coafură modernă, un machiaj adecvat, pot face din orice femeie cea mai frumoasă ființă a celei mai lungi nopți a anului”.

Apelând la noi și în 1992 veți avea în permanență CALITATE, COMPETENȚĂ, RAFINAMENT și BUN GUST. (377)

Societatea comercială „SĂLIȘTE-BÎLEA TURISM”

str. Oituz nr. 31 Sibiu — telefon 2 10 02,
anunță scoaterea la licitație pentru locație de gestiune pe data de 28 ianuarie 1992, a următoarelor unități: Cabana Vama Cucului, Cabana Poiana Neamțului, Cabana Negoiu

Documentația poate fi procurată de la sediul societății, precum și relații suplimentare. (375)

Comunicat

Organizația Județeană P.N.L. Sibiu, nu sprijină în alegerile locale nici o candidatură independentă. (5491)

Importanți pentru pensionari

Sindicatul Liber al Pensionarilor din județul Sibiu cere protecție socială din partea Prefecturii Județului Sibiu, Primăriei Sibiu, Gărzii Financiare Sibiu, față de Asociațiile de locatari care încasează în mod abuziv și fără temei legal, sume de bani pentru servicii neefectuate, sau parțial efectuate, privind furnizarea energiei termice și apei calde.

Deasemeni, față de Direcția Jud. Postă și Telefoane care încasează sume de bani fără temei legal, privind prestațiile pentru telefon. Nu se justifică cu documente sumele încasate prin facturi.

Membrii de sindicat vor prezenta cerere (plângere) la sindicat în cel mai scurt timp pentru abuzurile menționate mai sus.

Membrii de sindicat care au cerut bilete de tratament balnear pentru 1992 se vor prezenta la începutul fiecărui trimestru, cu bani, pentru ridicarea biletelor la Direcția Muncii, str. A. Saguna nr. 10 (la Ana Oancea) sau la Sin-

dicat, Bulevardul Victoriei nr. 8—10 Sibiu.

Pensionarii, domiciliați pe raza jud. Sibiu, care doresc să devină membri de sindicat se pot prezenta cu buletinul de identitate, couponul de pensie, pentru înscriere, în zilele de luni și joi, între orele 11—13 — B-dul Victoriei nr. 8, telefon 924/1 42 94, informații în zilele și orele de mai sus, sau în cazuri excepționale la telefon 924/2 34 53.

Membrii de sindicat vor putea să beneficieze de carnete de membru începând din luna ianuarie 1992.

Membrii de sindicat sînt convocați pentru data de 22 ianuarie 1992 la sedință, la Casa de Cultură a Sindicatelor, pentru analiza activității și modul în care s-a făcut protecția socială pe 1991 și măsurile ce se impun.

Cu prilejul Anului Nou, vă adresăm sincere felicitări și multe satisfacții în 1992.

Lider sindical

Patruși CONSTANTIN

Avatarurile „economiei de piață”

În urma unor disensiuni apărute la s.c. ROMANOFIR — Tâlmăciu, la cererea sindicatului din unitatea respectivă, publicăm selectiv fragmente din PROCESUL VERBAL încheiat în baza unui control efectuat de comisari ai Gărzii Financiare Sibiu, în perioada 25.11 — 13.12.1991:

„... În baza prevederilor Legii nr. 30/1991, am efectuat în perioada 25.11. — 13.12.1991 un control la SC ROMANOFIR S.A. reprezentată prin Bădiliță Paul în calitate de director și Mănișor Dionisie, în calitate de contabil șef, cu care ocazie au fost constatate următoarele:

1. Societatea a încheiat cu Rînjeu Nicolae, patron al Intr. mici Atelier lăzi din Tâlmăciu „Contractele comerciale de furnizare” nr. 806/20.02.1991 și 1865/3.04.1991, privind confecționarea de către Intr. mică de manșete prin lipirea capetelor acestora, manșete puse la dispoziție de s.c. ROMANOFIR s.a. și utilizate pentru etichetarea aței pentru lucru manual.

De asemenea, societatea a încheiat în luna august a.c. un al treilea contract nr. 4754/12.08.1991, cu Rînjeu Nicolae, acum asociat unic al s.c. TRANSFĂGĂRAȘAN SRL Tâlmăciu.

Obiectul contractului îl constituie activitatea de reparat și încheiat lăzi din cheresătea.

Contractele încheiate între ROMANOFIR pe de o parte și Întreprinderea mică atelier lăzi și respectiv TRANSFAG. SRL pe de altă parte, au fost semnate din partea unității — verificate de către ing. Bădiliță Paul, director, ec. Mănișor Dionisie, contabil șef și vizate de jurist Vlad Camil.

Se arată de asemenea că gestionarul gest. de lăzi Chirăgescu Aurel, deși începînd cu data de 1.08.1991, are încheiat contr. de muncă cu ROMANOFIR, iar cu 1.09.1991 este angajat la TRANSFĂGĂRAȘAN, a gestionat și gestionează în fapt gestiunea de lăzi a ROMANOFIR. Prin avantajarea evidentă a TRANSFĂG. SRL (livrarea și facturarea la prețuri inferioare celor legale și reale nefacturarea tuturor produselor livrate asigurarea de utilități și materiale auxiliare), s.c. ROMANOFIR s.a. a înregistrat o pagubă materială certă de 222 120 lei, avînd în vedere prevederile contractuale și cele din evidențele unității.

Totodată prin neîncasarea sumei de 222 120 lei de la s.c. TRANSFAG. SRL Tâlmăciu, reprez. dif. de preț la manșete (200 120 lei) și manșete nefacturate (21 840 lei — A.E. 589493) profitul impozabil al s.c. ROMANOFIR s.a. Tâlmăciu a fost diminuat în mod vădit cu aceeași sumă 222 120 lei și în mod corespunzător și impozitul pe profit cuvenit bugetului statului.

Prin cele de mai sus au fost încălcate prev. L. 12/1991, art. 13 și constituie potrivit art. 15 lit. b, contravenție răspunderea revenînd ing. Bădiliță Paul, director, care se sancționează cu amendă în sumă de 100 000 lei și ec. Mănișor Dionisie, contabil șef, care se sancționează cu amendă în sumă de 30 000 lei.

Răspunderea pentru paguba creată, revine potrivit Codului muncii (L. 10/72) art. 102 și 105 următorilor:

— ing. Bădiliță Paul — director
— ec. Mănișor Dionisie — contabil șef
— Tomescu Dorel — resp. cu stabilirea preț și revizor contabil.

Consiliul de administrație va lua măsuri pentru recuperarea pagubei în sumă de 222 120 lei stabilită de organele de control.

Prin cele de mai sus au fost încălcate prev. L. 31/1990 art. 194 al. 5, răspunderea revenînd directorului ROMANOFIR, ing. Bădiliță Paul, prin modul în care a încheiat și derulat cu Intr. mică atel. lăzi și s.c. TRANSFAG. SRL favorizînd pe acesta din urmă.

Prezentul P.V. s-a încheiat în patru exemplare din care unul înregistrat sub nr. 638 12.12.1991 a fost lăsat unității controlate iar trei exemplare au fost luate de organele de control.”

Notă: Conducerea sindicatului s.c. ROMANOFIR ține să facă următoarele precizări: vina domnilor Mănișor Dionisie și Tomescu Dorel se datorează în mare măsură presiunilor exercitate de directorul Bădiliță Paul.

Comitetul Sindicatului s.c. Romanofir Tâlmăciu

Școala de tenis sibiană confirmă

În organizarea Federației Române de Tenis, în perioada 4.—9.12.1991 s-a desfășurat la Galați în sălile cluburilor „Constructorul” și „Dunărea”, primul „MASTERS” la tenis pentru copii, pe suprafață sintetică.

Cu participarea a numeroși sponsorii printre care firmele: „COCA-COLA”, „KODAK” și „OM”, scopul turneului a fost constituirea loturilor naționale.

Într-o evoluție bună elevii profesorului Dorin Cișmaș s-au clasat din nou pe primele locuri. Speranța sibiană, campionul „en-titre” Silviu Tănăsoliu a terminat competiția pe primul loc, cîștigînd al 18-lea turneu în acest an, la categoria de 8—10 ani.

La 11—12 ani vicecampiona națională Diana Nan neacomodîndu-se cu suprafața de joc n-a putut să-și etaleze la maximum talentul.

În urma rezultatelor obținute, a recunoașterii valorii școlii de tenis sibiană, cei doi au fost selecționați în loturile naționale, iar micuța Diana Nan în aceste zile evoluează împreună cu echipa României într-un turneu internațional la Paris organizat de clubul „GENEVIEVE DESBOIS”.

Sincere felicitări tinerei speranțe ale tenisului sibian.

Marcel BALOMIR

Redactor șef: TRAIAN SUCIU

LUNI, 30 decembrie 1991

14.00 Actualități. 14.10 Calendarul zilei. 14.20 Worldnet USIA. 15.10 Copiii noștri — viitori muzicieni. 15.30 Retrospectiva anului sportiv 1991 (VII). 16.30 Muzica pentru toți. 17.00 Știri. 17.05 Emisiunea în limba maghiară. 18.35 Realități legislative britanice. 19.05 Tezaur. 19.35 Desene animate. 20.00 Actualități. 20.35 Legea privind alegerile. 21.00 Studioul „E”. 21.30 Teatrul TV: „Noaptea marilor speranțe” de Tudor Popescu. 23.15 Actualități. 23.30 Confluente.